

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไทยในนคร โอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ ที่มีลักษณะพฤติกรรมเผชิญปัญหาและภูมิหลังที่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาไทยที่กำลังศึกษาอยู่ในนคร โอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ ในช่วงปีการศึกษา 2548 จำนวน 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด คือ

1. แบบสอบถามข้อมูลลักษณะภูมิหลังของนักศึกษาไทย ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนเพื่อนสนิท ลักษณะการอยู่อาศัย ระยะเวลาที่พำนักอยู่ในนคร โอคแลนด์และ เงินสำหรับใช้จ่ายต่อสัปดาห์ เป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบรายการ (Checklists)

2. แบบประเมินปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจาก “ แบบสำรวจปัญหาการปรับตัวของ มูนนี่ ” (Mooney Adjustment Problem Checklists Scale, 1950, อ้างใน พาสนา ผโลศิลป์, 2535) ประกอบด้วยปัญหาการปรับตัวทั้งหมด 8 ด้าน ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 107 ข้อ

3. แบบวัดพฤติกรรมเผชิญปัญหาของนักศึกษาไทย ซึ่งได้นำมาจากแบบวัด The Adolescent Coping Orientation for Problem Experience ของ McCubbin, Patterson, Bauman และ Harris(1981, อ้างใน ตรีนุช ธงไชย, 2540) แบบวัด แบ่งออกเป็น 12 วิธีจัดการกับปัญหา ประกอบด้วยข้อคำถาม 46 ข้อ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบดังนี้

สมมุติฐานได้รับการยอมรับเป็นบางด้าน คือ

1. นักศึกษาไทยที่มีพฤติกรรมเผชิญปัญหาที่แตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกัน ในด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาในระดับน้อยมีปัญหาการปรับตัวด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่ากลุ่มนักศึกษาไทยที่มีคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาระดับปานกลาง และ ระดับมาก

2. นักศึกษาหญิงมีปัญหาการปรับตัวมากกว่านักศึกษาชาย ด้านการปรับตัวทางสุขภาพและพัฒนากายทางร่างกาย ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ด้านการปรับตัวทางการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
3. นักศึกษาไทยที่มีอายุน่ามีปัญหามากกว่านักศึกษาไทยที่มีอายุน้อย ในด้าน กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
4. นักศึกษาไทยที่มีเพื่อนสนิทมากมีปัญหาการปรับตัวน้อยกว่านักศึกษาไทยที่มีเพื่อนสนิทน้อย ในด้านการปรับตัวทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
5. นักศึกษาไทยที่มีลักษณะการอยู่อาศัยแตกต่างกัน กัน มีปัญหาการปรับตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
6. นักศึกษาไทยที่มีระยะเวลาพำนักอาศัยในนคร โอ๊คแลนด์แตกต่างกัน มีปัญหาการปรับตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
7. นักศึกษาไทยที่มีเงินใช้จ่ายต่อสัปดาห์น้อย มีปัญหาการปรับตัวมากกว่านักศึกษาไทยที่มีเงินใช้จ่ายต่อสัปดาห์มาก ในด้านการปรับตัวทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อภิปรายผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย โดยอภิปรายรวม ตามวัตถุประสงค์การวิจัย และ สมมุติฐานการวิจัย ดังนี้
วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาไทยในนคร โอ๊คแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ ที่มีลักษณะพฤติกรรมเผชิญปัญหาและภูมิหลังที่แตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 1 นักศึกษาไทยที่มีพฤติกรรมเผชิญปัญหาที่แตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากสมมุติฐานที่ 1 ได้รับการยอมรับเพียง 1 ด้าน คือ นักศึกษาไทยที่มีพฤติกรรมเผชิญปัญหาที่แตกต่างกัน มีปัญหาการปรับตัว ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ($F = 4.95$) กล่าวคือ นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเผชิญปัญหาในระดับมักรดับปานกลาง และ ระดับน้อย มีปัญหาการปรับตัว ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการแตกต่างกัน ส่วนในด้านอื่นๆ คือ ด้านสุขภาพและพัฒนากายทางร่างกาย ด้านการเงินสภาพความเป็นอยู่และการทำงาน ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ด้านการปรับตัวทางเพศ

ด้านการปรับตัวทางการเรียน ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเผชิญปัญหาในระดับมาก ระดับปานกลาง และ ระดับน้อย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากผลการวิเคราะห์ ข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติม หาค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ เพื่อศึกษาว่ามีค่าเฉลี่ยกลุ่มใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยทำการทดสอบด้วยสถิติ Multiple Comparison วิเคราะห์ Post Hoc ของ Scheffe ผลที่ได้พบว่ากลุ่มตัวอย่างของพฤติกรรมเผชิญปัญหา กลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนปัญหาการปรับตัวด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ แตกต่างกับ กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนในกลุ่มที่ 2 กับ กลุ่มที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ กลุ่มผู้ที่มีคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาในระดับน้อยมี ปัญหาการปรับตัวด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่า กลุ่มผู้ที่มีคะแนนการเผชิญปัญหา ระดับปานกลาง และ ระดับมาก ส่วนผู้ที่มีคะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาในระดับปานกลางกับผู้ที่มี คะแนนพฤติกรรมเผชิญปัญหาระดับมาก ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในส่วนของพฤติกรรมเผชิญปัญหา งานวิจัยของ Al-Mubarak (1999) ได้ ศึกษาปัญหาการปรับตัว วิธีการแก้ปัญหา และแหล่งของความช่วยเหลือ ของนักศึกษานานาชาติผลการศึกษาพบว่า นักศึกษา ทั้งหมดมีการเผชิญปัญหา ด้านภาษาและการสื่อสาร ด้านสังคมวัฒนธรรม ด้านสภาพจิตใจ สุขภาพ ที่ อยู่อาศัยและอาหาร ซึ่งปัญหาแต่ละด้านก็จะมีระดับความรุนแรงต่างกันออกไปแยกตามถิ่นฐานที่มา ของนักศึกษา ซึ่งก็ไม่ได้เจาะจงศึกษาในด้านของการเผชิญปัญหา แต่เมื่อดูโดยภาพรวมแล้ว ก็มี ส่วน สอดคล้องกับ ผลการวิจัยครั้งที่ว่านักศึกษาไทยที่มีพฤติกรรมเผชิญปัญหาในระดับมากมีปัญหาการปรับตัว ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่านักศึกษาที่มีการเผชิญปัญหา ในระดับปานกลาง และในระดับน้อย ผลการวิจัยอาจอธิบายได้ว่า เมื่อพิจารณาถึงกิจกรรมทางสังคมแล้ว ภาษาและการสื่อสาร ถือเป็นตัวแปรสำคัญในด้านนี้ หากนักศึกษามีความคับข้องใจในเรื่องของการใช้ภาษาแล้ว กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ก็จะมีปัญหาตามมาโดยปกติแล้วชาวนิวซีแลนด์ จะมีเอกลักษณ์การพูด ที่ฟังยาก และค่อนข้างเร็ว มากกว่าสำเนียงอังกฤษทั่วไป อาจทำให้นักศึกษาขาดความมั่นใจในตนเอง และมีความยุ่งยากใจในการทำกิจกรรมร่วมกับชาวนิวซีแลนด์

สมมุติฐานที่ 2. นักศึกษาไทยที่มีเพศแตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สมมุติฐานที่ 2 ได้รับการยอมรับเพียง 4 ด้านคือ นักศึกษาไทยที่มีเพศ แตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 คือ ด้านสุขภาพและพัฒนาการทาง ร่างกาย ($t = -2.47$) ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ($t = -2.34$) ด้านการปรับตัวทางการเรียน ($t = -2.60$) และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ($t = -2.27$) กล่าวคือ นักศึกษาหญิงมีปัญหา การปรับตัวมากกว่านักศึกษาชาย ส่วนปัญหาการปรับตัวในด้านอื่นๆ คือ ด้านการเงิน สภาพความเป็น

อยู่และการทำงาน, ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ, ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม, ด้านการปรับตัวทางเพศ พบว่านักศึกษาชาย และ นักศึกษาหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิจัยครั้งนี้ตรงข้ามกับผลการวิจัยของ Li Jingyun (1999) Chung-Seun (1988) และ Al-Mubarak (1999) ซึ่งต่างก็ศึกษาในเรื่องของลักษณะภูมิหลังกับปัญหาการปรับตัว ของนักศึกษานานาชาติ ในต่างประเทศ และ พบว่าเพศ ไม่มีนัยสำคัญกับปัญหาการปรับตัว

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักศึกษาหญิงมีปัญหาการปรับตัวมากกว่านักศึกษาชาย อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาหญิงซึ่งโดยพื้นฐานแล้วค่อนข้างจะเป็นเพศที่อ่อนไหวง่าย และอาจไม่อดทนต่อการเอาชนะอุปสรรคต่างๆ ดังนั้นอาจจะมีปัญหาในเรื่องของการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัวตลอดจนการปรับตัวทางด้านการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ซึ่งมีปัญหามากมายตามความรู้สึกและการรับรู้ของตนเอง

สมมุติฐาน ที่ 3 นักศึกษาไทยที่มีอายุแตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สมมุติฐานที่ 3 ได้รับการยอมรับเพียง 1 ด้านคือ นักศึกษาไทยที่มีอายุมาก มีปัญหาการปรับตัวมากกว่านักศึกษาไทยที่มีอายุน้อยในด้าน กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ($t = -2.06$) ส่วนปัญหาการปรับตัวในด้านอื่นๆ คือ ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย, ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการทำงาน, ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม, ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว, ด้านการปรับตัวทางเพศ, ด้านการปรับตัวทางการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา พบว่านักศึกษาไทยที่มีอายุมาก และ นักศึกษาไทยที่มีอายุน้อย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิจัยครั้งนี้มีส่วนตรงข้ามกับงานวิจัยของ Forstat 1951 (อ้างใน Chunnual, 1976) Chunnual (1976) Chung-Seun (1988) และ Al-Mubarak (1999) ซึ่งศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษานานาชาติ และพบว่า อายุไม่มีนัยสำคัญต่อปัญหาการปรับตัว

ส่วนนักศึกษาไทยในนครโอ๊คแลนด์ ที่มีอายุมากมีปัญหาการปรับตัวทางด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่านักศึกษาไทยที่มีอายุน้อยนั้น อาจเป็นเพราะว่า ตามแนวคิด และทฤษฎีของ Maslow มนุษย์มีความต้องการทางสังคมและการยอมรับทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นการยอมรับจากกลุ่มสมาชิก ที่ทำงาน ที่เรียน บ้าน หรือที่ต่างๆที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ ดังนั้นเมื่อนักศึกษาไทยไปศึกษาต่อต่างประเทศ การได้รับการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งในสังคม จึงมีส่วนอย่างมากในการปรับตัว ส่วนใหญ่ก็จะสังเกตเห็นว่าโรงเรียนสอนภาษาในเมืองโอ๊คแลนด์ จะบังคับให้นักศึกษาที่มาอยู่ใหม่ และ นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี พักอาศัยอยู่กับเฉพาะโฮมสเตย์ หรือให้พักอาศัยอยู่กับญาติ และต้องมีผู้ดูแลควบคุม

ซึ่งถือเป็นการป้องกันในรูปแบบหนึ่ง ดังนั้นผู้ที่มีอายุน้อยจึงมักมีกลุ่มเพื่อนกลุ่มพี่ๆ ซึ่งคอยดูแลในเรื่องของ กิจกรรมทางสังคมและนันทนาการในรูปแบบต่างๆ มากกว่าผู้ที่มีอายุมาก

และ จากแนวความคิดของ Lazarus ทรัพยากรในการปรับตัวของบุคคล อยู่ในตัวของบุคคลนั่นเอง นั่นคือหากบุคคลมีภูมิจิตใจสามารถดูแลตัวเอง มีทักษะในการแก้ปัญหาได้ดี มีทักษะในการเข้าสังคม และมีการสนับสนุนทางสังคมดีแล้ว ก็จะสามารถปรับตัวได้ง่ายมากขึ้น

สมมุติฐานที่ 4 นักศึกษาไทยที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกันมีปัญหการปรับตัวแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากสมมุติฐานที่ 4 ได้รับการยอมรับเพียง 1 ด้าน คือ นักศึกษาไทยที่มีเพื่อนสนิทน้อย มีปัญหการปรับตัวมากกว่านักศึกษาไทยที่มีเพื่อนสนิทมาก ในด้านการปรับตัวทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($t = 2.16$) ส่วนในด้านอื่นๆ คือ ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย, ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการงาน, ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ, ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม, ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว, ด้านการปรับตัวทางการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา พบว่านักศึกษาไทยที่มีเพื่อนสนิทมาก กับนักศึกษาไทยที่มีเพื่อนสนิทน้อย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

เพื่อน หรือกลุ่มสมาชิก คือการสนับสนุนทางสังคมที่สำคัญอย่างหนึ่งของบุคคล ตามแนวความคิดของ Maslow ความต้องการทางสังคมและความรัก ถือเป็นเรื่องหนึ่งในความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ และ กันยา สุวรรณแสง (2536) ยังได้กล่าวอีกว่า หนึ่งในปรับตัวได้ดีนั้นต้องสามารถปรับตัวให้เข้ากับมนุษย์ด้วยกันเอง จากผลการวิจัย ผู้ที่มีเพื่อนสนิทมากสามารถปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่มีเพื่อนสนิทน้อย ในด้านการปรับตัวทางเพศ จะเห็นว่าเป็นธรรมชาติของวัยรุ่นมักมีปัญหาในด้านนี้อยู่แล้ว โดยธรรมชาติถือว่าเป็นวัยเจริญพันธุ์ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนเรื่องของ ความรัก การคบเพื่อนต่างเพศ สามารถเป็นปัญหาได้ทุกที่ ดังนั้น การศึกษาในต่างประเทศซึ่งมีทั้งอิสระภาพ และ ขาดการดูแลอย่างใกล้ชิดจากผู้ปกครอง เพื่อนจึงเป็นผู้ที่สามารถพูดคุย และปรึกษาได้ดีที่สุด ผู้ที่มีเพื่อนสนิทมากจึงมีการปรับตัวที่ดีกว่า

ผลการวิจัยครั้งนี้มีส่วนสอดคล้องกับงานวิจัยของ Li Jingyun (1999) ซึ่งศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษานานาชาติในอเมริกา พบว่าจำนวนเพื่อนสนิทมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาการปรับตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมุติฐานที่ 5 นักศึกษาไทยที่มีลักษณะการอยู่อาศัยที่แตกต่างกันมีปัญหาในการปรับตัวแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากสมมุติฐานที่ 5 ไม่ยอมรับสมมุติฐาน คือ นักศึกษาไทยที่มีลักษณะการอยู่อาศัยที่แตกต่างกัน มีปัญหาการปรับตัวไม่แตกต่างกันทั้ง 8 ด้านคือ ด้านสุขภาพและพัฒนากายทางร่างกาย, ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการทำงาน, ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ, ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม, ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว, ด้านการปรับตัวทางเพศ, ด้านการปรับตัวทางการเรียน, ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา กล่าวคือนักศึกษาไทยที่มีลักษณะการอยู่อาศัยที่มีราคาค่อนข้างสูง กับ นักศึกษาไทยที่มีลักษณะการอยู่อาศัยที่มีราคาค่อนข้างต่ำ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

นคร โอคแลนด์เป็นเมืองใหญ่ที่สุดของประเทศนิวซีแลนด์ มีประชากรจำนวนประมาณ 1 ล้านคน และมีนักเรียนต่างชาติเป็นจำนวนค่อนข้างมาก ดังนั้นที่อยู่อาศัยสำหรับเช่า ชั่วคราวจึงถือเป็นหนึ่งในธุรกิจทำเงินของเมืองก็ว่าได้ ราคาของที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับระยะทางความใกล้ไกลตัวเมือง และความสะดวกสบายของการอยู่อาศัย ซึ่งส่วนใหญ่ราคาจะอยู่ที่ ประมาณ 80 ถึง 350 ดอลลาร์ต่อสัปดาห์ และรูปแบบการอยู่อาศัย ก็จะหลากหลาย ราคาที่แพงก็จะเป็น โฮมสเตย์ และ อพาร์ทเมนต์ ราคาจะอยู่ที่ 200- 350 ดอลลาร์ ต่อสัปดาห์ ส่วนที่ค่อนข้างราคาถูกก็จะเป็น โฮสเทล บ้านเช่า แฟลต เมท ซึ่งส่วนใหญ่ราคาจะอยู่ที่ประมาณ 80- 150 ดอลลาร์ ต่อสัปดาห์ แต่สิ่งหนึ่งที่เหมือนกันคือความปลอดภัย ไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง หรือการลักขโมย ตลอดจนการทำร้ายร่างกาย เพราะส่วนหนึ่งอาจเนื่องมาจากการที่ทางการมีการรักษากฎหมายบ้านเมืองอย่างเข้มงวด มีการผ่อนปรนน้อย ดังนั้นจึงมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคมมาก จำนวนประชากรน้อยสามารถควบคุมดูแลง่าย อีกทั้งสวัสดิการทางสังคมมีมาก ชาวนิวซีแลนด์ทุกคนได้รับการคุ้มครองสูง เช่น การรักษาพยาบาล การได้รับการศึกษา ตลอดจนการว่างงาน การดูแลยามเจ็บป่วย จะเห็นได้ว่ามีความเสมอภาคกันและมีการบริการอย่างดี ความเครียดในเรื่องของเงินทอง ความยากจนจึงมีน้อย จะเห็นได้ว่าจากเหตุผลโดยธรรมชาติของเมือง ตลอดจนบรรยากาศแล้ว ลักษณะที่อยู่อาศัยจึงเป็นเรื่องที่แทบจะไม่ต่างกันในด้านความปลอดภัย และความสะดวกสบายในการเดินทางเพราะการขนส่งของเมืองมีระบบที่ดีพอสมควร ดังนั้นลักษณะการอยู่อาศัยที่ต่างกันจึงอาจจะไม่ใช่ปัจจัยที่เป็นปัญหาของการเรียนในเมืองโอคแลนด์

สมมุติฐานที่ 6 นักศึกษาไทยที่มีระยะเวลาพำนักอาศัยอยู่ในนคร โอคแลนด์แตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากสมมุติฐานที่ 6 ไม่ยอมรับสมมุติฐาน นักศึกษาไทยที่มีระยะเวลาพำนักอาศัยอยู่ในนคร โอคแลนด์แตกต่างกัน มีปัญหาการปรับตัวไม่แตกต่างกันทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านสุขภาพ

และพัฒนาการทางร่างกาย, ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการทำงาน, ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ, ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม, ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว, ด้านการปรับตัวทางเพศ, ด้านการปรับตัวทางการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา กล่าวคือนักศึกษาไทยที่มีระยะเวลาพำนักรออาศัยอยู่ในนคร โอ๊คแลนด์ที่มากกว่า 1 ปี กับนักศึกษาไทยที่มีระยะเวลาพำนักรออาศัยอยู่ในนคร โอ๊คแลนด์ที่น้อยกว่า 1 ปี ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้รวบรวมและเก็บข้อมูลในครั้งนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งในการเรียนภาษาส่วนใหญ่จะใช้เวลาไม่ยาวนานมาก ประกอบกับนคร โอ๊คแลนด์มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย และทุกโรงเรียนต่างก็มีการสนับสนุนการเดินทางท่องเที่ยวกันในทุกสุดสัปดาห์ มีทั้งการท่องเที่ยวแบบประหยัด และการท่องเที่ยวแบบใช้เงินค่อนข้างมาก ดังนั้นระยะเวลา ที่ไม่มากนักอาจจะยังไม่ส่งผลกระทบต่อปัญหาการปรับตัว อย่างชัดเจน

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยอื่น เช่น Li Jingyun (1999) Forstat 1951 (อ้างใน Chunnual, 1976) Chunnual (1976) Chung-Seun (1988) ที่พบว่า ลักษณะการอยู่อาศัย และ ระยะเวลาในการพำนักรออาศัย ไม่มีนัยสำคัญกับการปรับตัว

อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มนักศึกษาไทยที่ศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่ไปเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งต่างกับงานวิจัยอื่นที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่แล้วในมหาวิทยาลัย จึงทำให้ปัญหาการปรับตัวต่างกัน ผู้ที่อยู่อาศัยนานกว่าก็อาจจะปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่มาอยู่ใหม่หรือระยะเวลาการอยู่อาศัยน้อยกว่า

สมมุติฐานที่ 7 นักศึกษาไทยที่มีเงินสำหรับใช้จ่ายต่อสัปดาห์ที่แตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากสมมุติฐานที่ 7 ได้รับการยอมรับเพียง 1 ด้าน คือ นักศึกษาไทยที่มีเงินสำหรับใช้จ่ายต่อสัปดาห์ที่แตกต่างกัน มีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 คือ ด้านการปรับตัวทางการเรียน กล่าวคือ นักศึกษาที่มีเงินใช้จ่ายต่อสัปดาห์ต่ำกว่า 100 ดอลลาร์ มีปัญหาการปรับตัวมากกว่า นักศึกษาที่มีเงินใช้จ่ายต่อสัปดาห์มากกว่า 100 ดอลลาร์ ($t = 2.39$) ส่วนในด้านอื่นๆ คือ ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย, ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการทำงาน, ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ, ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม, ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว และ ด้านการปรับตัวทางเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเงินใช้จ่ายต่อสัปดาห์ต่ำกว่า 100 ดอลลาร์ และ นักศึกษาที่มีเงินใช้จ่ายต่อสัปดาห์มากกว่า 100 ดอลลาร์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากการสัมภาษณ์ และการสอบถามจากผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องทางการเรียนการสอนโดยตรงจากสถาบันหนึ่งในนคร โอ๊คแลนด์ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่คนไทย และการสอบถามจากเพื่อนนักศึกษาไทยต่าง

โรงเรียน พบว่าโรงเรียนต่างๆที่จัดขึ้นมีหลายระดับ มีทั้งของเอกชน และของรัฐบาล ซึ่งส่วนใหญ่ถ้าค่าเล่าเรียนต่อสัปดาห์มีราคาแพง โรงเรียนก็จะมีมาตรฐานสูง มีเครื่องอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนการสอนเช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่างๆ รวมทั้งอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย แต่หากค่าเล่าเรียนมีราคาต่ำก็จะมีคุณภาพการเรียนการสอนลดลงตามลำดับ จากผลการวิจัยจึงพบว่า นักศึกษาที่มีเงินใช้จ่ายต่อสัปดาห์ต่ำกว่า100 ดอลลาร์ มีปัญหาการปรับตัวมากกว่า นักศึกษาที่มีเงินใช้จ่ายต่อสัปดาห์มากกว่า100 ดอลลาร์ ทางด้านการเรียน นอกจากเหตุผลในเรื่องของค่าเล่าเรียนแล้ว การท่องเที่ยวในรูปแบบของการดูงาน หรืออาจจะเรียกได้ว่า ทัศนศึกษา ก็ต้องใช้เงินมากพอสมควรในแต่ละครั้ง ซึ่งในแต่ละโรงเรียนก็จะมีการจัดโปรแกรมต่างๆกันออกไป และ อุปกรณ์การเรียนต่างๆที่ขายตามร้านก็จะมีราคาค่อนข้างสูง ที่มีราคาต่ำลงมาก็จะหายากและคุณภาพไม่ดี ซึ่งไม่เพียงแต่ปัจจัยต่างๆทั้งหลายที่กล่าวมาแล้วนั้น ปัจจัยในเรื่องของการอุปโภคบริโภค ตลอดจนกิจกรรมนันทนาการต่างๆ และอื่นๆ ที่มีส่วนสัมพันธ์กับความแข็งแรงของร่างกาย และ สมอ ซึ่งต่างก็ส่งผลกระทบโดยตรงกับการเรียน ดังนั้นผู้ที่มีเงินใช้จ่ายต่อสัปดาห์มากจึงมีการปรับตัวที่ดีกว่า

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1.1 การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหาการปรับตัวในแต่ละด้านแยกตามลักษณะภูมิหลังทราบถึงพฤติกรรมและการเผชิญปัญหาของนักศึกษาไทย ซึ่งก็ได้มีรายละเอียดในหลายด้าน ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ และที่กำลังคิดจะไปศึกษาต่อ ตลอดจนผู้ปกครองและสถาบันต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนักเรียนไปศึกษาต่อ ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะสามารถช่วยให้เรียนรู้และป้องกัน ปัญหาที่จะเกิดขึ้นทั้งในด้านของสภาพจิตใจและร่างกาย ได้ เพราะหากมีการเรียนรู้ก่อนก็หมายถึง ความสำเร็จที่มากกว่าครึ่งของการศึกษา และความราบรื่นในการใช้ชีวิตต่างแดน

1.2 ควรมีการอบรมเรียนรู้ปัญหา และการเตรียมตัวเผชิญปัญหา ที่จะเกิดขึ้นและฝึกรอบมให้ความรู้และฝึกปฏิบัติให้มีความเข้มแข็งทั้งในเรื่องของ สภาพกาย และใจ ให้ดีพอและควรมีการทดสอบก่อนการไปอยู่จริง ซึ่งหากทำได้จะสามารถลดความเครียดและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักศึกษาได้อย่างมาก เพื่อความพร้อมและความสำเร็จตามที่คาดหวังไว้

1.3 ควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชมรม ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในแต่ละแดน และน่าจะมีการส่งผู้เชี่ยวชาญไปให้ความช่วยเหลือ จัดฝึกรอบมซึ่งอาจจัดเป็นครั้งคราว เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้มีทักษะไว้คอยช่วยเหลือตนเอง ตลอดจนผู้อื่นหากจำเป็น

1.4 ควรมีการจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาโดยคนไทย ในทุกประเทศที่มีนักศึกษาไทยศึกษาอยู่ หากเป็นไปได้ จะสามารถให้ความช่วยเหลือในเรื่องของปัญหาด้านจิตใจ และ ช่วยให้นักศึกษาไทย ประสบความสำเร็จ และกลับมาเป็นกำลังสำคัญของประเทศมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาไทย จำนวน 50 คน ซึ่งอาจจะน้อย และ การเก็บรวบรวมข้อมูล ก็ใช้ผู้ช่วยวิจัยในการเก็บข้อมูล หากเป็นไปได้ควรมีกุ่มตัวอย่างที่มากขึ้น และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อที่จะมีโอกาสได้สัมภาษณ์ และได้ข้อมูลที่มีประโยชน์มากขึ้น

2.2 ควรมีการทำวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้โดยเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างให้หลากหลายมากขึ้นในแต่ละประเทศ เพราะปัจจุบันยังมีผู้ศึกษาวิจัยด้านนี้น้อย โดยเฉพาะกับนักศึกษาไทย

2.3 ควรมีการศึกษาลึกลงเกี่ยวกับปัญหาบางประเด็นที่เห็นชัดว่าอาจเป็นปัญหาใหญ่เช่น ยาเสพติด หรือ การพนัน เป็นต้น และ ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพหากเป็นไปได้ เพราะจะสามารถรู้ถึงปัญหา และการเผชิญปัญหาที่แท้จริงได้มากยิ่งขึ้น